

jeg til det høje Tings Velvillie og skal hermed slutte.

Formanden: Krigsministeren har Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Krigsministeren (Madsen): Det Lovforslag, som jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er udarbejdet i nøje Overensstemmelse med Loven af 13. Februar f. A. Ifølge denne Lov er der blevet anstillet Forsøg med en udvidet Forplejning in natura ved 2 Fodfolksregimenter, 1 Rytterregiment, 1 Artilleriafdeling og Ingeniørregimentet, for samtlige Korporaler, Underkorporaler, menige og Spillemand V. Efter alt, hvad der er forebragt mig, har denne Foranstaltning været særdeles heldig, og der foreligger kun Udtalelser af Tilfredshed med de indvundne Resultater. Jeg er derfor overbevist om, at naar Forsvarskommissionen er kommen til Ende med sine Overvejelser, vil denne Foranstaltning blive lagt til Grund for den Maade, hvorpaa Soldaten vil blive forplejet i vor Hær. De Erfaringer, der allerede ere indhøstede, og de Erfaringer, man vil komme til at indhøste, for saa vidt dette Lovforslag maatte blive ophøjet til Lov, ville naturligvis komme til stor Nytte ved den endelige Ordning af Forplejningen i Hæren, og jeg anser det derfor for heldigt at gaa videre paa den Vej, man er slaaet ind paa i Fjor. Jeg tillader mig at henstille til det høje Ting at underkaste Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Formanden: Indenrigsministeren har Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg skal have den Ære at fremsætte et Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867. Forslaget gaar ud paa at ændre Loven af 12. April 1892, en Lov, der giver Adgang for Sogneraadene til inden for visse Grænser at bevilge et aarligt Beløb til Sogneraadformændene som Medhjælp til Udførelsen af de dem paahvilende Forretninger. I den siden Loven af 12. April 1892 forløbne Tid er der intet fremkommet, der kunde tale for en Ændring af selve Principet i Loven. Derimod maa det sikkert anses for ønskeligt nu at ændre de to i Loven fastsatte Maksimalgrænser for den aarlige Bevilling, der som bekendt er 15

Øre pr. Indbygger i Kommunen, dog saaledes, at ingen Kommune kan uden Amdsraadets Samtykke bevilge et højere Beløb end i alt 250 Kr. I Mellemtiden, i de forløbne 12 Aar siden 1892, er der jo vedtaget store, betydningsfulde Love, der i meget væsentlig Grad paakalder Sogneraadformændenes Dygtighed, Energi og personlige Arbejde. Jeg skal saaledes nævne Alderdomsunderstøttelsesloven; den var vel gennemført Aaret forud, men det store Arbejde, den foranledigede, kunde sikkert den Gang ikke forudses. Men først og fremmest er der de ny Skattelove. Ogsaa statistiske Oplysninger maa jo i stedse stigende Grad fremskaffes af Sogneraadene. Sikkert kan det siges, at netop den forløbne Tid har ganske særlig paalagt Sogneraadene nyt og forøget Arbejde og gjort Stillingen som Sogneraadformand byrdefuldere. Efter min Opfattelse maa Tiden derfor være kommen til at søge de i 1892 fastsatte Maksimalgrænser forhøjede. I det Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, har jeg sat disse til det dobbelte af de nugældende, altsaa indtil 30 Øre pr. Indbygger, dog ikke over 500 Kr. pr. Kommune. I det Lovforslaget i øvrigt ganske holder sig til den nugældende Lov, vil det altsaa bero paa hvert enkelt Sogneraad, hvorvidt det vil gaa helt op til Maksimum, eller hvilken Sum det for hvert Aar vil bevilge inden for den fastsatte Grænse. Ligesom hidtil vil dette altsaa bero paa Amdsraadets Afgørelse, hvorvidt særlige Forhold inden for Kommunen — altsaa særlig Kommunens Størrelse — ville gøre det nødvendigt at overskride det som Maksimum satte Beløb. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Justitsministeren har Ordet for at fremsætte de i et tidligere Møde for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Alberti): Det første af de Forslag, jeg her skal fremsætte, er Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder. Dette Lovforslag er affattet ganske i Overensstemmelse med de Regler, der ere fulgte ved de senere Kontorholdsgodtgørelseslove. Det andet er et Lovforslag om Tvangsakkord uden for Konkurs. Efter at der fra flere Sider i nogen Tid har været fremsat Krav om ved Lov at faa indført en Akkordinstitution, hvorved insolvente Debitorer kunde saa vidt muligt faa deres Boer behandlede uden at komme til egent-